

Ljómur fimti

Tá tú nevni Vágs kirkju, man sangkórið Ljómur vera eitt hitt fyrsta, sum hugsað verður um. Núverandi kirkjan í Vági og sangkórið eru eins gomul — fimti ár — hava síðani fyrsta degi verið tveir partar av somu sok.

Sangkórið Ljómur í Vági hevur eins og kirkjan fimti ár á baki, og í hesum sambandi hevur Niels Juel Nolsøe skrivað áhugaverða bók um kórið.

Hann greiðir m.a. frá, at í 1939 tóku fólk í Vági seg saman, við Edith Dahl á xdda, at stovna kirkjukórið.

— Og í einum riti um søgu kórsins tey farnu 50 árin, vil Edith koma at eiga stórt pláss, sjálvt um tað bert untist henni at vera við tey 20 fyrstu árin. Í bestu árum doyði hon. Men grundleggjandi arbeiði hennara, at fáa kórið upp á fótur, og at skapa ein fastan karm um virki tess, var so stórt, at ávirkan hennara kennist í arbeiðinum enn, skrivur Niels Juel Nolsøe.

Sangkór á Kirkjukletti

Høvdururin greiðir í bókini frá, at Ljómur er ikki fyrsta kirkjukórið í Vági.

Bang-Jensen var prestur í Vági frá november 1931 til juni 1938. Og fru Bang-Jensen hevði savnað fólk saman. Í gomlu kirkju høvdu tey tá eitt kór, sum sang til høgtíðirnar. Men nú, so mong ár eru farin, tykist tað ikki vera gjørligt at fáa meira at vita um virki hennara við hesum kóri. Prestahjúnini Bang-Jensen foru,

sum nevnt, aftur til Danmarkar í juni 1938, so tað var eitt nytt kór, við nýggjari leiðslu, sum byrjaði í nýggju kirkjunni úti í Tippinum.

Byrjanin til kórið var tann, at nakað undan kirkjuvígsluni tann 19. februar 1939, tosaði táverandi formaður fyri kirkjuráðnum, Johan Mortensen, keypmaður, ráðsins vegna við Ellu Nolsøe, sum tá hevði verið organisatur í gomlu kirkju í 20 ár, um at fáa savnað saman eitt kór. Í kirkjuráðnum sátu tá: Johan Mortensen, Niels Nolsøe, Joen J. Dahl, Niels P. Strøm, Poul J. Beder, Daniel J. Jacobsen og Mortan Poulsen. Tey eru nú allir farnir.

Ynski teirra var tá at seta dám á vigslugudstænastuna við tað, at kórsvári vörðu sungin fleir-røddað uppi frá orglinum. Við kórsvárinum verður her hugsað um teirru luttøku, sum meinigheitin hevur í tí liturgiska partinum av gudstænastuni, har meinigheitin ella eitt kór, um tað er, svarar prestinum aftur.

Johan Mortensen heitti tí á Ellu, um at savna saman nokur, sum høvdu hug at syngja, og hon so gjørdi.

Sungu til vigsluna

Skotbraið var stutt, frá

tí tey vandu fyrstu ferð, og til tey sungu í kirkjunni, við vigsluna. Tey hittust fyrstu ferð til venjingar í heiminum hjá Ellu 15. februar 1939. Tað er áhugavert, at í onkrum skrivligum, sum liggur eftir Edith Dahl, roknar hon henda dagin at vera føðingardag kórsins. Hann hevur annars altíð, og tað man vera tað høgligasta, verið hildin sama dag, sum kirkjan fyllir, nevniliga 19. februar.

Soleiðis greiðir Niels Juel Nolsøe m.a. frá í bókini frá fyrstu døgnum hjá kórinum.

Hann heldur, at tað ber til at tosa um tvey tíðarskeið í søgu kórsins. Tað fyrsta skeiðið var tað, tá tað ættarliðið, sum var við frá byrjan av, var í vælmaktini. Onkur teirra hava hildið á í kórinum í utvið 45 ár. Tá var kórið fullmannað uppi við urguna hvønn vanligan sunnudag.

Tað næsta tíðarskeiðið er tað, sum er nú. Kórið setur framvegis sín dám á tær stóru kirkjuhátíðirnar, og heldur sína konsert allahalgannasunnudag, við offurgongd. Men uppmøtingin vanligar sunnudagar er ikki sum fyrr. Og man skilir tað væl, um viljin er til tess. Menniskjan má í dag spjaða seg yvir so nógv áhugaði, at tað verður smábytt, heldur Niels Juel fyr.

Ferðast nógv — bæði úti og heima

Sangkórið Ljómur hevur ferðast nógv. Fyrstu tíðina í teirri vøkru nátturu, sum Suðuroyggjin hevur at bjóða og í 1954 fóru tey, sum fyrsta kirkjukórið í Føroyum, útferð uttanlands. Ferðin gekk til Noregs við Tjaldrunum og var hetta ein stórvingin og væleydnað ferð.

Í 1986 fór kórið til Póllands og í fjør varð vitjað í Sovjett.

Arbeidsdagurin er avmarkaður

Sum eina kvøðu til kórið

skrivur Niels Juel Nolsøe, at ynskið má vera, at kirkjan og kórið framvegis má eiga tøkka heima-fólksins, og at eisini kórið, í komandi árum verður at finna í arbeiðinum í kirkjunni, sjálvt um áðanast má, at uppgávan gerst ikki lættari, sum árin ganga. Tí tað er so nógv, vit skulu røkka, men arbeidsdagurin hevur sína avmarkaðu longd.

Frá einum av teim mongu útferðunum, sum sangkórið Ljómur gjørdi. Her luttakararnir framman fyri skulan við Gøtugjógv.

Ljómur og kirkjan

Stórt hátíðarhald í Vági

Í morgin eru 50 ár liðin, síðan Vágs kirkja varð vigd, og til vigsluna tá sang kirkjukórið Ljómur á fyrsta sinni.

Í sambandi við tey 50 árin verður stórt hátíðarhald í Vági í morgin.

Byrjað verður við gudstænastu í kirkjunni klokkan 11, Eivind Vilhelm,

varabispur, prædikar.

Aftaná gudstænastuna verður borðhald í itrottahøllini, har borðreitt verður fyri 600 fólkom. Øll eru vælkomnir við, og væntandi verða har eisini fleiri vágbingar, sum nú bøgva í øðrum bygðum.

Klukkan sjev um kvøldið verður aftur gudstæn-

asta. Tá prædikar danski prestur Harald Nygaard, sum var prestur í Vági frá 1947 til 1954. Hann er 72 ára gamal.

Kjartan Mørkøre og aðrir hava altargongdina.

Kirkjukórið Ljómur fer at syngja í kirkjunni til gudstænasturnar. Við í kórinum verða eisini fólk,

sum fyrr sungu við. Í kórinum eru annars fleiri fólk, sum hava sungið við síðan kórið byrjaði í upp til 40 ár. Kórið fer eisini at hátíðarhalda føðingardagin við konsert næsta sunnudag.

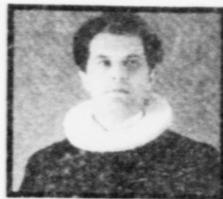
Kirkjan umvæld

Vágs kirkja er sett í stand til hátíðarhaldið. Í summari varð hon máláð bæði innan og innan, og feroyskt grót er lagt í tunið.

Við trappurnar er grótið eisini lagt við halli, so koyristolar sleppa inn í kirkjuna.

Kirkjan hevur eisini fingið nýggjan leypara inn eftir golvinum. Olevina Joensen í Havn hevur vovið.

randi

Við gudstænastuna kl. 19 sunnukvøldið prædikar Harald Toft Nygaard, sum var prestur í Vági frá 1947 til 1954.